

Oplegvel Raadsstuk

Portefeuille H. van der Molen
Auteur Dhr. P. Haker
Telefoon 5114039 E-mail: phaker@haarlem.nl
SZW/BB Reg.nr. 2008/202596
Te kopiëren:
B & W-vergadering van 9 december 2008

Onderwerp

Verordening Re-integratie Wet Werk en Bijstand

DOEL: Besluiten

Op grond van de Wet werk en bijstand (WWB) is het college van Burgemeester en Wethouders verantwoordelijk voor de re-integratie van bijstandsgerechtigden, nuggers en Anw-ers. De WWB draagt de gemeenteraad op om een re-integratieverordening vast te stellen. In deze verordening wordt het beleid van de gemeente neergelegd ten aanzien van haar re-integratietaak en wordt de aanspraak van burgers op ondersteuning bij re-integratie geregeld. Bijgaand treft u aan de geactualiseerde verordening Re-integratie Wet Werk en Bijstand.

B&W

1. Het college stelt de raad voor in te stemmen met de verordening Re-integratie Wet Werk en Bijstand en deze per 1 april 2009 in werking te laten treden.
2. Er zijn geen financiële gevolgen. De kosten van de in de verordening genoemde voorzieningen kunnen ten laste worden gebracht van het hiertoe geormerkte budget Werkdeel Wwb.
3. De betrokkenen ontvangen daags na besluitvorming informatie over dit besluit
4. Het college stuurt dit voorstel naar de gemeenteraad, nadat de commissie Samenleving hierover een advies heeft uitgebracht

Raad:

Besluit in te vullen door griffie	Moties en amendementen in te vullen door griffie	Raadsstuk in te vullen door griffie
☐ Conform	☐ Ja	Raadsstuknr
☐ Gewijzigd	☐ Nee	
☐ Aangehouden		Datum vergadering
☐ Afgevoerd		

RAADSSTUK

Onderwerp: Verordening Re-integratie Wet Werk en Bijstand

Inleiding

Op grond van de Wet werk en bijstand (WWB) is het college van Burgemeester en Wethouders verantwoordelijk voor de re-integratie van bijstandsgerechtigden, nuggers en Anw-ers. De WWB draagt de gemeenteraad op om een re-integratieverordening vast te stellen. In deze verordening wordt het beleid van de gemeente neergelegd ten aanzien van haar re-integratietaak en wordt de aanspraak van burgers op ondersteuning bij re-integratie geregeld.

De nieuwe verordening re-integratie Wwb kent enkele belangrijke toevoegingen:

- De verordening is flexibeler opgesteld, waardoor zowel voor de doelgroep als voor de uitvoeringsorganisatie Sociale Zaken en Werkgelegenheid een breder palet aan voorzieningen beschikbaar is.
- Specifiek is gesubsidieerde arbeid aan de verordening toegevoegd. Op grond van de oude verordening is het niet mogelijk om gesubsidieerde arbeid als voorziening aan te bieden aan onze klanten.
- Het premiebeleid wordt in de verordening uitgebreid met een premie voor vrijwilligerswerk en voor scholing.
- Tegelijkertijd biedt een nieuwe verordening de mogelijkheid om te kiezen voor een andere invulling van de verordening en de daaruit voortvloeiende beleidsstukken. Ook dat wordt in dit voorstel geregeld.

Voorstel aan de raad

De raad stemt in met de verordening Re-integratie Wet Werk en Bijstand en laat deze per 1 april 2009 in werking treden.

Beoogd resultaat

Een uitgebreider aanbod van voorzieningen ten behoeve van re-integratie van SoZaWe-klanten en meer flexibiliteit op het terrein van re-integratiebeleid.

Argumenten

Een uitgebreider aanbod en meer flexibiliteit maken meer maatwerk mogelijk. Bovendien worden vormen van gesubsidieerde arbeid en loonkostensubsidies geformaliseerd, waarmee uitvoering kan worden gegeven aan de wens van de raad tot het realiseren van meer leer-werkplekken.

Kanttelingen

Niet van toepassing.

Uitvoering

Afdeling Sociale Zaken en Werkgelegenheid met partners in de stad.

Bijlagen

- Verordening en toelichting
- Advies Beleidsadviescommissie en reactie van B&W

Raadsbesluit

De raad der gemeente Haarlem,

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders

Besluit:

De raad stemt in met de verordening Re-integratie Wet Werk en Bijstand en laat deze per 1 april 2009 in werking treden.

Gedaan in de vergadering van (in te vullen door de griffie)

De griffier

De voorzitter

RE-INTEGRATIEVERORDENING WWB, IOAW, IOAZ GEMEENTE HAARLEM

Raadsbesluit

De raad van de gemeente Haarlem;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van ... (datum), nr. ..., inzake Re-integratieverordening WWB, IOAW en IOAZ gemeente Haarlem

gelet op artikel 147, eerste lid, van de Gemeentewet, de artikelen 7, 8 en 10 van de Wet werk en bijstand, de artikelen 34, 35 en 36 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemers en de artikelen 34, 35 en 36 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen werknemers,

gelet op de EG-verordening Werkgelegenheidssteun (nr. 2204/2002, Pb EG 2002, L 337/3) en de EG-verordening de minimissteun (nr. 69/2001, Pb EG 2001, L 10/30), alsmede de Beleidsaanbeveling van belang voor het opstellen van de gemeentelijke re-integratieverordeningen in het kader van de Wet Werk en Bijstand (Verzamelcirculaire SZW, april 2004),

Besluit vast te stellen de

Re-integratieverordening WWB, IOAW en IOAZ gemeente Haarlem

luidende als volgt:

PARAGRAAF 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. uitkeringsgerechtigden: personen met een uitkering ingevolge de Wet Werk en Bijstand, de IOAW of de IOAZ;.
- b. Anw-ers: personen met een uitkering ingevolge de Algemene nabestaandenwet die ingeschreven zijn bij het CWI;
- c. Nuggers: personen als bedoeld in de WWB, artikel 6 onder a;
- d. jongeren: uitkeringsgerechtigden, Anw-ers en nuggers niet ouder dan 23 jaar
- e. voorziening: een voorziening bedoeld in artikel 7 eerste lid onder a van de wet, deze verordening en het beleidsplan als bedoeld in artikel 3 eerste lid;
- f. de wet: de Wet werk en bijstand;
- g. IOAW: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
- h. IOAZ: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
- i. het college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlem;
- j. de gemeenteraad: de gemeenteraad van de gemeente Haarlem;
- k. werknemers in gesubsidieerde arbeid: personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de wet;
- l. traject: een met belanghebbende overeengekomen, dan wel een door het college aan hem opgelegd geheel van activiteiten en/of voorzieningen, gericht op arbeidsinschakeling;
- m. trajectplan: een planmatige beschrijving van het traject;

- n. algemeen geaccepteerde arbeid: iedere vorm van betaald werk, als zelfstandige of met een arbeidsovereenkomst, dat algemeen maatschappelijk aanvaard is en geen gewetensbezwaren oproept.

PARAGRAAF 2. BELEID EN FINANCIËN

Artikel 2. Opdracht college

1. Het college biedt aan uitkeringsgerechtigden, ANW-ers en Nuggers alsmede aan personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de wet, ondersteuning bij de arbeidsinschakeling aan en, voor zover het college dat noodzakelijk acht, een voorziening gericht op die arbeidsinschakeling. Artikel 40, eerste lid van de wet is van overeenkomstige toepassing.
2. Bij de keuze van de mogelijkheden van ondersteuning en het aanbieden van voorzieningen wordt door het college een afweging gemaakt, waarbij gekeken wordt of de ondersteuning of de voorziening, gelet op de mogelijkheden en capaciteiten van een cliënt, het meest doelmatig is met het oog op inschakeling in de arbeid.
3. Het college draagt zorg voor voldoende diversiteit in het aanbod aan ondersteuning en voorzieningen.
4. Het college kan, in overeenstemming met het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen, voorzieningen als bedoeld in deze verordening aanbieden aan personen aan wie het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen een uitkering verstrekt.

Artikel 3. Beleidsplan

1. De gemeenteraad stelt ter nadere uitvoering van deze verordening driejaarlijks een beleidsplan vast.
2. Dit plan omvat in elk geval
 - a. een omschrijving van het beleid ten aanzien van de verschillende doelgroepen en de prioritering binnen en tussen die groepen, waarbij een evenwichtige aanpak als uitgangspunt wordt genomen;
 - b. een omschrijving van de verschillende voorzieningen;
 - c. de criteria voor het ontheffingenbeleid ten aanzien van de arbeidsverplichting, waarbij in het bijzonder aandacht wordt besteed aan de combinatie van arbeid en zorg;
3. Het college zendt eenmaal per jaar aan de gemeenteraad een verslag over de effecten van het beleid.
4. Het beleidsplan als bedoeld in het eerste lid alsmede het verslag als bedoeld in het derde lid bevat het oordeel van de SoZaWe-raad.

Artikel 4. Aanspraak op ondersteuning

1. Uitkeringsgerechtigden, ANW-ers, Nuggers, alsmede personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de wet, hebben aanspraak op ondersteuning bij arbeidsinschakeling en op de naar het oordeel van het college noodzakelijk geachte voorziening gericht op arbeidsinschakeling.
2. Het college doet een aanbod dat past binnen de criteria die gesteld zijn in deze verordening, het in artikel 3 genoemde beleidsplan en de in artikel 8 lid 4 genoemde beleidsregels.

Artikel 5. Verplichtingen van de cliënt

1. Een persoon die deelneemt aan een voorziening is gehouden te voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit de wet, de IOAW, de IOAZ en de Wet Structuur Uitvoering Werk en Inkomen, deze verordening, alsmede aan de verplichtingen die het college aan de aangeboden voorziening heeft verbonden.
2. Indien een uitkeringsgerechtigde die deelneemt aan een voorziening, niet voldoet aan het gestelde in het eerste lid, dan kan het college de uitkering verlagen conform hetgeen hierover is bepaald in de afstemmingsverordening dan wel het Maatregelenbesluit Abw, IOAW en IOAZ.
3. Indien een persoon, niet zijnde een uitkeringsgerechtigde, die gebruik maakt van een voorziening, niet voldoet aan het gestelde in het eerste lid, kan het college de kosten van de voorziening dan wel de subsidie geheel of gedeeltelijk terugvorderen.

Artikel 6. Sluitende aanpak

1. Elke uitkeringsgerechtigde en jongere krijgt binnen 3 maanden na inschrijving bij het CWI een aanbod voor een traject gericht op inschakeling in algemeen geaccepteerde arbeid of scholing.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien het college heeft bepaald dat voor deze persoon een volledige ontheffing van de arbeidsverplichting voor bepaalde tijd geldt.

Artikel 7. Budget- en subsidieplafonds

1. Het college kan een of meer subsidie- of budgetplafonds vaststellen voor de verschillende voorzieningen. Een door het college ingesteld subsidie- of budgetplafond vormt een weigeringsgrond bij de aanspraak op een specifieke voorziening.
2. Het college kan een plafond instellen voor het aantal personen dat in aanmerking komt voor een specifieke voorziening.

PARAGRAAF 3. VOORZIENINGEN

Artikel 8. Algemene bepalingen over voorzieningen

1. In het beleidsplan als bedoeld in artikel 3 wordt vastgelegd welke voorzieningen het college in ieder geval kan aanbieden.
2. Het college kan, in aanvulling op de verplichtingen die voortvloeien uit de wet en deze verordening, aan een voorziening nadere verplichtingen verbinden.
3. Het college kan een voorziening beëindigen:
 - a. indien de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in de artikelen 9 en 17 van de wet niet nakomt;
 - b. indien de persoon die deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep van de wet;
 - c. indien de persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van deze voorziening;
 - d. indien naar het oordeel van het college de voorziening onvoldoende bijdraagt aan een snelle arbeidsinschakeling.
4. Het college kan ten aanzien van de voorzieningen, met inachtneming van hetgeen daarover in het beleidsplan is bepaald, nadere regels stellen. Deze regels kunnen in ieder geval betrekking hebben op:
 - a. de voorwaarden waaronder een voorziening wordt aangeboden;
 - b. de weigeringsgronden bij het aanvragen van voorzieningen;
 - c. de betaling van subsidies en het verlenen van voorschotten;
 - d. het vragen van een eigen bijdrage;
 - e. overige criteria voor het aanbieden van voorzieningen en het verstrekken van subsidies.

Artikel 9. Loonkostensubsidies

1. Het college kan subsidie verstrekken aan werkgevers die met een persoon bedoeld in artikel 1 lid a, b en c een arbeidsovereenkomst sluiten gericht op arbeidsinschakeling dan wel participatie.
2. Het college stelt nadere regels ten aanzien van de duur van de subsidie, de hoogte, en de verplichtingen die aan de subsidie worden verbonden.

Artikel 10. Premies

1. Het college kan aan personen bedoeld in artikel 1 onderdeel a een premie toekennen.
2. Deze premie kan worden verstrekt in de volgende gevallen:
 - a. het aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid;
 - b. het deelnemen aan een voorziening;
 - c. het met goed gevolg beëindigen van een voorziening.
3. De premie bedraagt maximaal het bedrag als bedoeld in artikel 31 lid 2 onder j van de wet.
4. Het college stelt nadere regels ter uitvoering van het bepaalde in lid 2 en 3.
5. Het college kan aan een werkgever een premie toekennen indien een persoon bedoeld in artikel 1, onderdeel a reguliere arbeid aanvaardt bij die werkgever.

6. Het college stelt nadere regels ter uitvoering van het bepaalde in lid 5.

PARAGRAAF 4. SLOTBEPALINGEN

Artikel 11. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 12. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als *Re-integratieverordening Wet werk en bijstand gemeente Haarlem*.

Artikel 13. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de (...) na de datum van uitgifte van het (gemeentebblad) waarin zij is geplaatst.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van ...

De voorzitter

de griffier

TOELICHTING ALGEMEEN

Inleiding

Volgens de WWB krijgen B en W de opdracht voor de re-integratie van bijstandsgerechtigden, nuggers en Anw-ers. De WWB draagt aan de gemeenteraad op om een verordening vast te stellen waarin het beleid van de gemeente ten aanzien van haar re-integratietaak wordt neergelegd. Tevens wordt hierin de aanspraak van burgers op ondersteuning bij re-integratie geregeld.

De basis voor de verordening is neergelegd in artikel 8, eerste lid onder a en tweede lid en artikel 10 eerste en tweede lid:

Artikel 8 lid 1 onder a:

De gemeenteraad stelt bij verordening regels met betrekking tot het ondersteunen bij arbeidsinschakeling en het aanbieden van voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a.

Artikel 8 lid 2:

De regels, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, hebben in ieder geval betrekking op de evenwichtige aandacht voor de in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, genoemde groepen, alsmede voor de verschillende doelgroepen daarbinnen, en de wijze waarop rekening wordt gehouden met zorgtaken.

Artikel 10 lid 1 en 2:

1. Personen die algemene bijstand ontvangen, personen met een nabestaanden- of halfwezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet en niet-uitkeringsgerechtigden hebben, overeenkomstig de verordening, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onderdeel a, aanspraak op ondersteuning bij arbeidsinschakeling en op de naar het oordeel van het college noodzakelijk geachte voorziening gericht op arbeidsinschakeling.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op personen die vanwege een voorziening gericht op arbeidsinschakeling niet tot een van de groepen, bedoeld in het eerste lid, behoren.

Uit de wet vloeit voort dat – naast het re-integratiebeleid in algemene zin – in of via de verordening tenminste de volgende zaken moeten worden geregeld:

- het beleid ten aanzien van de diverse doelgroepen en subdoelgroepen;
- het beleid ten aanzien van de combinatie van werk en zorgtaken.

De verordening: procedureel of uitgebreid

Het re-integratiebeleid kan op een aantal niveaus geregeld worden:

1. In de verordening zelf. Hiermee ligt het beleid voor langere duur vast. Het aanpassen van de verordening vergt langere tijd. Uitgangspunt kan zijn dat je een verordening vaststelt die vervolgens op hoofdlijnen een aantal jaren meekan.
2. In beleidsregels. Het voordeel van het regelen in beleidsregels is, dat hiermee flexibeler kan worden omgegaan.
3. In het beleidsplan, dat ook door de raad vastgesteld wordt. Naast algemene uitgangspunten kunnen hierin ook onderwerpen aan de orde komen als het inkoop- en aanbestedingsbeleid en de afstemming met andere beleidsterreinen als onderwijs, zorg en economie.
4. In delegatie aan het college (uitvoeringsbesluiten).

In deze verordening is, uit oogpunt van vermindering van administratieve lasten, gekozen voor een procedurele verordening.

Er is vastgelegd op welke wijze in de gemeente het beleid bepaald wordt, hoe de verhouding tussen raad en college moet zijn alsmede enkele algemene artikelen over de opdracht aan het college, de aanspraak op voorzieningen, de inzet van voorzieningen en de rechten en plichten van de cliënt. Slechts ten aanzien van loonkostensubsidies en activeringspremies zijn algemene artikelen opgenomen; de aard van deze voorzieningen maakt regeling in de verordening noodzakelijk.

Al het overige wordt vastgelegd in een beleidsplan, beleidsregels of in uitvoeringsbesluiten van het college.

Staatssteun

Ondanks het feit dat gemeenten beleidsvrijheid hebben met betrekking tot de inrichting van het re-integratiebeleid, worden zij toch gebonden aan de regels die de Europese Unie stelt. Dit betreft onder meer het onderwerp staatssteun, wat is neergelegd in de Verordening Werkgelegenheidssteun (Nr. 2204/2002) en de Verordening de minimis-steun (Verordening (EG) Nr. 69/2001).

De Europese regelgeving over staatssteun kan een beperking van de mogelijkheden voor het gemeentelijke re-integratiebeleid opleveren. Aangezien in deze re-integratieverordening niet op voorhand bepaalde bedrijven of groepen van bedrijven of sectoren expliciet worden uitgesloten van subsidiëring, is met deze verordening sprake van een generieke regeling en worden de subsidies niet aangemerkt als staatssteun. De bepalingen uit de EG-verordeningen zijn niet van toepassing.

Naast de inhoudelijke regels vragen de EG-verordeningen om uitgebreide informatiestromen richting Europese Commissie. Deze informatieverplichtingen worden beperkt door afspraken van het Ministerie van SZW met de Europese Unie, die hun weerslag hebben gevonden in het document “Subsidiëring arbeidsplaatsen in het kader van re-integratie werkzoekenden – beleidsaanbeveling van belang voor het opstellen van de gemeentelijke re-integratieverordeningen in het kader van de Wet Werk en Bijstand.” Deze beleidsaanbeveling is als bijlage bij de modelverordening gevoegd.

De beperking van de informatieverplichtingen wordt alleen effectief, als in de re-integratieverordening een expliciete verwijzing naar deze beleidsaanbeveling is opgenomen. In deze verordening is deze verwijzing opgenomen in de aanhef van de verordening (gelet op ...). Hiermee wordt aangegeven dat alle bepalingen uit de verordening in overeenstemming zijn met deze beleidsaanbeveling. Overigens wordt er in de beleidsaanbeveling van uitgegaan dat de gemeentelijke verordening voldoet aan de EG-verordeningen terzake. Daarom zijn er in deze re-integratieverordening ook deze EG-verordeningen in de aanhef opgenomen.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1. Begripsbepalingen

Hierbij wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de begripsbepalingen uit de Wet werk en bijstand.

lid n: Algemeen geaccepteerde arbeid

Met het begrip ‘algemeen geaccepteerde arbeid’ wordt bedoeld arbeid die algemeen maatschappelijk aanvaard is. Werkzaamheden die niet algemeen geaccepteerd zijn, zoals prostitutie, worden hiermee uitgesloten. Ook worden werkzaamheden uitgesloten die ingaan tegen de integriteit van de persoon, zoals werkzaamheden die gewetensbezwaren oproepen.

De arbeid die wordt aangeboden hoeft dan ook niet beperkt te blijven tot die arbeid die gangbaar is voor de betrokken persoon, omdat hij bijvoorbeeld die arbeid in het verleden heeft verricht en daarmee wellicht meer affiniteit heeft dan met de aangeboden arbeid. Uitgangspunt van de nieuwe wet is immers dat de weg naar werk zo kort mogelijk dient te zijn en dat, mede gelet op het vangnetkarakter van deze wet, dan ook elke vorm van arbeid geaccepteerd dient te worden. Er kunnen geen eisen gesteld worden aan de aansluiting van de arbeid aan het opleidingsniveau, eerder opgedane werkervaring en beloningsniveau. Ook arbeid van tijdelijke aard dient geaccepteerd te worden. Het kan in individuele gevallen mogelijk zijn dat ook een verhuizing aan de orde kan komen, indien de reistijd erg lang gaat worden. Onder algemeen geaccepteerde arbeid worden eveneens verstaan alle vormen van gesubsidieerde arbeid, met uitzondering van dienstbetrekkingen in het kader van de Wet

sociale werkvoorziening (Wsw). Hiervoor gelden de voorwaarden van de Wsw. Ook werkzaamheden die verricht worden als zelfstandige of als kunstenaar, al dan niet in een gemengde beroepspraktijk, worden aangemerkt als algemeen geaccepteerde arbeid.

Artikel 2. Opdracht college

In het eerste lid is de opdracht aan het college vormgegeven analoog aan artikel 7 van de WWB.

Hiervoor is gekozen uit oogpunt van kenbaarheid en consistentie.

In de WWB is in artikel 10, derde lid aangegeven dat de aanspraak op voorzieningen alleen geldt voor die personen die ook daadwerkelijk inwoners van de gemeente zijn, door middel van een verwijzing naar artikel 40, eerste lid van de wet. Door deze verwijzing ook aan de opdracht aan het college te koppelen, geeft de gemeente aan voorzieningen alleen voor de eigen doelgroep in te willen zetten.

Het tweede lid is de vertaling van de opdracht uit de WWB dat de gemeente evenwichtige aandacht aan de diverse doelgroepen moet besteden, en rekening moet houden met de combinatie arbeid en zorg. In het beleidsplan, maar vooral in de uitvoering komt vervolgens tot uiting hoe dit punt uitgewerkt wordt.

Het derde lid geeft het college de specifieke opdracht een zodanig aanbod van voorzieningen te realiseren, dat zoveel mogelijk personen ondersteund kunnen worden. Dit is met name van belang omdat de gemeente de aanspraak op een voorziening niet kan weigeren als slechts het budget ontoereikend is: er dient altijd een alternatief voorhanden te zijn.

Het vierde lid is een vertaling van artikel 7 lid 3 van de WWB, waarin is geregeld dat, ondanks de verantwoordelijkheidsverdeling tussen gemeente en UWV zoals neergelegd in de Wet Suwi, de gemeente aan personen die van het UWV een uitkering ontvangen een voorziening kan aanbieden.

Artikel 3. Beleidsplan

Zoals ook in de algemene toelichting is gesteld, vraagt WWB aan de gemeenteraad om het re-integratiebeleid in een verordening vast te leggen. Hier is gekozen voor de systematiek om niet alles in de verordening te regelen, maar ook gebruik te maken van beleidsplannen en beleidsregels.

Het eerste lid geeft aan dat de gemeenteraad een beleidsplan opstelt.

In het tweede lid is geregeld welke onderwerpen in ieder geval in het beleidsplan aan de orde dienen te komen: deze vloeien rechtstreeks voort uit de wet.

Het derde lid biedt de basis voor de verantwoording van het beleid. Dit vindt plaats doormiddel van de Sisa-bijlage in de jaarrekening die door de gemeenteraad wordt vastgesteld.

Het vierde maakt het beleidsplan tot onderwerp van inspraak door de SoZaWe-raad van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Artikel 4. Aanspraak op ondersteuning

De WWB stelt niet zo expliciet dat de aanspraak op voorzieningen in de verordening geregeld moet worden. Immers, het is ook al in de WWB zelf geregeld. Eveneens uit oogpunt van kenbaarheid en consistentie is ervoor gekozen een algemene bepaling over de aanspraak op te nemen (eerste lid).

In het tweede lid wordt expliciet de koppeling gelegd tussen de algemene aanspraak van de cliënt en de criteria die gehanteerd worden bij het aanbieden van voorzieningen.

Artikel 5. Verplichtingen van de cliënt

In de WWB is al uitgebreid aangegeven welke verplichtingen gelden bij het recht op een uitkering. Wederom uit oogpunt van kenbaarheid en consistentie is het eerste lid de verplichtingen conform de wet geformuleerd.

Het tweede lid biedt de verbinding met de afstemmingsverordening en het Maatregelenbesluit Abw, IOAW en IOAZ. De afstemmingsverordening regelt het opleggen van een maatregel indien de uitkeringsgerechtigde niet aan zijn verplichtingen voldoet. Het Maatregelenbesluit doet hetzelfde voor personen met een uitkering ingevolge de IOAW of IOAZ. Deze maatregel bestaat uit het verlagen van de uitkering met een bepaald percentage.

Echter, voor personen zonder uitkering, ANW-ers en personen in gesubsidieerde arbeid kan de gemeente de uitkering niet verlagen als maatregel. Daarom is in het derde lid de mogelijkheid opgenomen dat in die gevallen de gemeente (een deel van) de kosten die gemaakt zijn terug kan vorderen. Daartoe is het noodzakelijk dat afspraken hierover schriftelijk worden vastgelegd.

Artikel 6. Sluitende aanpak

De WWB kent geen bepaling over sluitende aanpak. De wetgever gaat ervan uit dat door de systematiek van de wet er in de praktijk de facto een sluitende aanpak ontstaat.

Desondanks is de gemeente van oordeel dat een sluitende aanpak geregeld dient te worden en doet dit in artikel 6. Op grond van individuele omstandigheden kan van de termijn van drie maanden worden afgeweken.

Gelet op de omschrijving van het begrip jongere in artikel 1 van deze verordening, betekent de sluitende aanpak dat het college zich niet alleen actief opstelt ten aanzien van jongere uitkeringsgerechtigden, maar ook jongere nuggers en Anw-ers actief benadert. Deze aanpak is erop gericht om langdurige werkloosheid te voorkomen. Met het oog op het behalen van een startkwalificatie is ten behoeve van jongeren in dit artikel ook het aanbod van scholing genoemd.

Artikel 7. Subsidie- en budgetplafonds

De gemeente kan, om de financiële risico's te beheersen, een verdeling maken van de middelen over de verschillende voorzieningen. Dit kan in het beleidsplan gebeuren. Het uitgeput zijn van begrotingsposten kan echter nooit een reden zijn om aanvragen voor voorzieningen te weigeren. Om dat wel mogelijk te maken kan de gemeente bij verordening subsidie- en budgetplafonds instellen.

Een subsidieplafond geldt voor voorzieningen die subsidies inhouden. Een subsidieplafond dient wel bekendgemaakt te worden vóór de periode waarvoor deze geldt (art. 4:27 lid 1 Awb). Een budgetplafond geldt voor de overige uitgaven die het college doet in het kader van voorzieningen.

De WWB stelt dat het ontbreken van financiële middelen alleen geen reden kan zijn voor de afwijzing van een aanvraag. De gemeente dient dan na te gaan welke andere, goedkopere alternatieven er beschikbaar zijn. Dit houdt dus in dat er geen algemeen plafond ingesteld kan worden. Wat wel kan is dat per voorziening een plafond wordt ingebouwd; dit laat de mogelijkheid open dat er naar een ander instrument wordt uitgeweken.

In dit artikel wordt de bevoegdheid om plafonds in te stellen neergelegd bij het college. Een mogelijkheid is dat bij de vaststelling van de plafonds wordt verwezen naar de bedragen die in het beleidsplan of in de begroting voor de verschillende voorzieningen worden gereserveerd. Dit artikel is nadrukkelijk geformuleerd als een kan-bepaling. Op het moment van vaststellen van deze verordening is er (nog) geen aanleiding om plafonds in te stellen, de situatie kan zich echter in de toekomst voordoen dat het nodig is van deze mogelijkheid gebruik te maken.

Artikel 8. Algemene bepalingen over voorzieningen

In de lijn van het systeem van deze verordening strekt dit artikel ertoe enkele zaken te regelen die te maken hebben met alle voorzieningen, ook die voorzieningen die niet met name in de verordening zijn opgenomen. Het eerste lid geeft daarom aan dat de verordening geen uitputtende opsomming van voorzieningen bevat.

Het tweede lid geeft het college de bevoegdheid om aan een voorziening nadere verplichtingen te verbinden. Dit kunnen verplichtingen van diverse aard zijn. Zo kan bepaald worden dat een cliënt gedurende het traject op gezette tijden met de consulent de voortgang bespreekt.

Het derde lid geeft aan dat het college een voorziening kan beëindigen en in welke gevallen zij dat kan doen. Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten van de subsidie aan een werkgever of het opzeggen van de arbeidsovereenkomst bij een detacheringsbaan. Bij deze laatste wijze van beëindigen dienen vanzelfsprekend de toepasselijke bepalingen uit het arbeidsrecht en de eventueel aanwezige rechtspositieregeling in acht te worden genomen.

Een bijzonder aandachtspunt is hier het uitbesteden van voorzieningen aan re-integratiebedrijven. Immers, bij uitbesteden wordt een deel van de regie uit handen gegeven. Het verdient dan ook aanbeveling dat in het contract met het re-integratiebedrijf wordt verklaard dat deze re-integratieverordening van toepassing is.

Het vierde lid geeft het college de algemene bevoegdheid om voor voorzieningen nadere regels te stellen. Dit heeft met name tot doel om bij subsidieverstrekking de uitvoering zoveel mogelijk aan het college over te laten.

Artikel 9. en 10. Loonkostensubsidies en activeringspremies

Voor het verstrekken van subsidies en van premies is een wettelijke basis in een verordening vereist. Vandaar dat er naast het algemene artikel over voorzieningen twee artikelen zijn opgenomen die deze basis bieden.

(~~concept~~) Advies Beleids Advies Commissie SoZaWe
inzake:

Voorstel voor een nieuwe Re-integratieverordening WWB versie 08-09-08.

Auteur voorstel : Marjon Tijn

Sector/Afdeling : SZW/BB

Aandachtspunten van de Beleids Advies Commissie in het algemeen:

Het voorstel voor een nieuwe Re-integratieverordening WWB vervangt de re-integratieverordening die in 2004 is vastgesteld.

Als aanleiding voor dit nieuwe voorstel wordt aangevoerd dat, met dit nieuwe voorstel, het mogelijk wordt gesubsidieerde arbeid als voorziening in te kunnen zetten.

Met de huidige regeling is dat niet mogelijk.

Wat betekent dit nu precies? Wat heeft de WWB klant hieraan?

Deze verordening geeft de Beleids Advies Commissie SoZaWe hier geen duidelijkheid over.

Staat de aanleiding toegelicht in het, nog nader uit te werken, beleidsplan?

Staat de aanleiding toegelicht in de, nog nader uit te werken, beleidsregels?

U begrijpt dat, zonder deze uitgewerkte stukken, de Beleids Advies Commissie SoZaWe geen gedegen advies over de re-integratie verordening kan uitbrengen.

Om als Beleids Advies Commissie SoZaWe een gedegen advies uit te kunnen brengen, efficiënt en effectief te kunnen werken is het onvermijdelijk dat er bij nieuwe voorstellen, dit geldt dus niet alleen voor deze re-integratieverordening, de laatste versie van de verordening met aanverwante stukken worden meegezonden. Dit zal niet alleen voor de Beleids Advies Commissie SoZaWe gelden maar ook voor andere Advies- en Besluitvormingsorganen.

Daarbij zou de gemeente zich kunnen beroepen op "eigen verantwoordelijkheid" en gelijklopende terminologiën.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe is van mening dat het de verantwoordelijkheid van het ambtenarenapparaat is de vrijwillige, participerende, vaak voor een bepaalde termijn gekozen burger, op een zo adequaat mogelijke manier van de relevante stukken te voorzien.

Het zal de kwaliteit van de adviezen en de effectiviteit van de besluitvorming alleen maar ten goede komen.

In de brief staat: in de hierbij voorgestelde re-integratieverordening is, uit oogpunt van flexibiliteit, gekozen voor een procedurele verordening.

Wat wordt bedoeld met : uit oogpunt van flexibiliteit?

Flexibiliteit naar de uitvoerende ambtenaar toe, flexibiliteit naar de WWB klant toe?

Wat wordt bedoeld met: gekozen voor een procedurele verordening?

Wat heeft de WWB klant eraan?

In de brief wordt gesteld:

Al het overige wordt vastgelegd in een door de vast te stellen beleidplan (kadernota re-integratie) of beleidsregels van het college.

Onderwerpen voor het beleidsplan die worden opgesomd zijn:

Naast algemeen beleid t.a.v. verschillende doelgroepen, voorzieningen, ontheffingenbeleid onderwerpen als inkoop- en aanbestedingsbeleid, afstemming met andere beleidsterreinen als onderwijs, zorg en economie.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe ziet de stukken graag in samenhang met de voorgestelde nieuwe re-integratieverordening met belangstelling ter advisering tegemoet.

Met betrekking tot beleidsregels kunnen nadere regels worden gesteld aan de aangeboden voorzieningen. Regels kunnen betrekking hebben op bijvoorbeeld de voorwaarden, de duur en de hoogte van de bedragen. Regels in beleidsregels geven mogelijkheden om in individuele gevallen af te wijken.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe ziet de stukken graag in samenhang met de voorgestelde nieuwe re-integratieverordening met belangstelling ter advisering tegemoet.

Wat betreft het afwijken van de regels in individuele gevallen is de Beleids Advies Commissie SoZaWe benieuwd wat u bedoelt en op welke gevallen u doelt.

In de brief staat dat er de komende tijd beleidsregels ten aanzien van verschillende vormen van gesubsidieerde arbeid worden opgesteld.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe ziet de stukken graag in samenhang met de voorgestelde nieuwe re-integratieverordening met belangstelling ter advisering tegemoet.

Re-Integratieverordening WWB,IOAW,IOAZ gemeente Haarlem
Versie 08-09-08.

Artikel 3. Beleidsplan

1 de gemeenteraad stelt ter nadere uitvoering van deze verordening driejaarlijks een beleidsplan vast.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe gaat ervan uit dat, om tot een nieuw beleidsplan te komen, eerst het vorige beleidsplan uitvoerig is geëvalueerd.

Op basis van de uitkomsten van deze evaluatie zal een, wellicht aangepast nieuw beleidsplan worden opgesteld.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe pleit dan ook voor een half jaarlijks tussentijds voortgangsverslag over de effecten van het beleid.

Met dit tussentijds verslag verwacht de Beleids Advies Commissie SoZaWe een goed beeld van de voortgang en een exact overzicht van de naar duurzaam, betaalde arbeid uitgestroomde WWB klanten te krijgen.

Artikel 4. Aanspraak op ondersteuning

Lid 2 In dit artikel wordt verwezen naar het beleidsplan en beleidsregels.

Beleidsplan en beleidsregels zijn nog niet opgesteld.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe ziet de stukken graag in samenhang met de voorgestelde nieuwe re-integratieverordening met belangstelling ter advisering tegemoet.

Artikel 5. Verplichtingen van de cliënt.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe mist in dit artikel de rechten van de cliënt. De cliënt zowel een uitkeringsgerechtigde als niet uitkeringsgerechtigde.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe mist begrippen zoals hoor en wederhoor, een gedegen onderzoek, bij wie ligt de bewijslast, omgekeerde bewijslast.

Wat mag de cliënt zelf aan suggesties en ideeën aandragen zonder ervan beschuldigd te worden niet mee te willen werken?

Welke ruimte krijgt de cliënt om zelf mede regisseur te mogen blijven?

Wat als het niet "klikt" met een medewerker van de Sociale Dienst, uitvoerder van het re-integratiebureau, bureau waar het traject is ingekocht?

In artikel 5 tot en met artikel 11 wordt buitengewoon frequent het begrip "kan" gehanteerd. Dat houdt ook het begrip "kan niet" in.

Dit begrip 'kan' biedt mogelijkheden voor zorg op maat, maar helaas ook zodanig veel vrijheid dat de toetsbaarheid gering is, en het risico heeft van ongelijkheid of willekeur.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe verzoekt het College om een duidelijker begripsafbakening te komen voor het in de verordening zo veelvuldig gebruikte vrijblijvende werkwoord 'kan'.

Artikel 6. Sluitende aanpak

1. Binnen 3 maanden na inschrijving bij het CWI krijgt elke uitkeringsgerechtigde en jongere binnen 3 maanden een aanbod op.....

De Beleids Advies Commissie SoZaWe vraagt wat de rechten van de cliënt zijn als er na 3 maanden nog niets is aangeboden.

Uit de verordening blijkt onvoldoende dat de cliënt bij de gemeente een klacht kan indienen.

In artikel 6 wordt het begrip algemeen geaccepteerde arbeid of scholing geïntroduceerd. In de begripsomschrijvingen in paragraaf 1 noch in de toelichting bij dit artikel wordt dit begrip nader uitgewerkt. Landelijk zijn hierover verschillende inzichten. Zoals het toetsingskader waarbij individuele afwegingen een rol spelen. Zoals toetsing aan het begrip adequaat en belastbaarheid. Zoals gericht op duurzame arbeidsparticipatie. Hoe gaat de gemeente om met zelfstandigen.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe verzoekt het College om een duidelijker begripsafbakening uitwerking van het begrip geaccepteerde arbeid of scholing, en hierbij zorgvuldig ook de individuele mogelijkheden en beperkingen van de cliënt te betrekken.

Artikel 7. Budget- en subsidieplafonds

Het college kan één of meer subsidieplafonds instellen.

Wat is bepalend voor het instellen van subsidieplafonds?

Op welke gronden worden subsidieplafonds ingesteld?

In artikel 8, 9 en 10 wordt verwezen naar het beleidsplan en beleidsregels.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe ziet de stukken graag in samenhang met de voorgestelde nieuwe re-integratieverordening met belangstelling ter advisering tegemoet.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 5 Verplichtingen van de cliënt.

Herhaling, Zie artikel 5 De Beleids Advies Commissie SoZaWe mist in dit artikel de rechten van de cliënt.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe mist begrippen zoals hoor en wederhoor, een gedegen onderzoek, bij wie ligt de bewijslast, omgekeerde bewijslast.

Wat mag de cliënt zelf aan suggesties en ideeën aandragen zonder ervan beschuldigd te worden niet mee te willen werken?

Welke ruimte krijgt de cliënt om zelf mede regisseur te mogen blijven?

Wat als het niet “klijkt” met een medewerker van de Sociale Dienst, uitvoerder van het re-integratiebureau, bureau waar het traject is ingekocht?

Ten aanzien van personen zonder uitkering, ANW-ers en personen in gesubsidieerde arbeid geldt ook dat de rechten van de cliënt ontbreekt.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe mist in dit artikel de rechten van de cliënt.

De Beleids Advies Commissie SoZaWe mist begrippen zoals hoor en wederhoor, een gedegen onderzoek, bij wie ligt de bewijslast, omgekeerde bewijslast.

Wat mag de cliënt zelf aan suggesties en ideeën aandragen zonder ervan beschuldigd te worden niet mee te willen werken?

Welke ruimte krijgt de cliënt om zelf mede regisseur te mogen blijven?

Wat als het niet “klijkt” met een medewerker van de Sociale Dienst, uitvoerder van het re-integratiebureau, bureau waar het traject is ingekocht?

BeleidsAdviesCommissie SoZaWe

JJ/14 oktober 2008

Beleid en Bedrijfsvoering

Retouradres Postbus 511, 2003PB Haarlem

Beleidsadviescommissie SoZaWe
p/a Platform Minima Organisaties
Postbus 400
2000 AK Haarlem

Datum december 2008
Ons kenmerk SZW/BB/2008/
Contactpersoon P. Haker
Doorkiesnummer 023-5114039
E-mail phaker@haarlem.nl
Onderwerp uw advies

Geachte leden van de BAC,

U heeft een uitgebreid advies uitgebracht op de re-integratieverordening Wet werk en bijstand. Met deze brief geven wij een reactie op uw punten.

1. De BAC vraagt zich af wat de cliënt heeft aan een nieuwe verordening die de inzet van gesubsidieerde arbeid mogelijk maakt. Gesteld wordt dat het voorstel geen duidelijkheid verstrekt over de aanleiding.

Verschillende vormen van gesubsidieerde arbeid kunnen een belangrijke aanvulling zijn op het huidige voorzieningenaanbod van SoZaWe op het gebied van re-integratie. Dit is in het belang van de cliënt: meer mogelijkheden die bijdragen aan uitstroom uit de bijstand. Omdat in de huidige re-integratieverordening de inzet van gesubsidieerde arbeid niet is geregeld, wordt een nieuwe verordening voorgesteld waarin dat wel het geval is.

2. De BAC stelt dat zonder uitgewerkt beleidsplan of beleidsregels de BAC geen gedegen advies kan uitbrengen over de Re-integratieverordening. De BAC is van mening dat de stukken in samenhang moeten worden voorgelegd aan de BAC.

Ons inziens kan de BAC over de verordening, het beleidsplan en beleidsregels afzonderlijk adviseren. De verordening regelt niets inhoudelijks, maar wel de wijze waarop het re-integratiebeleid in de gemeente Haarlem wordt vastgesteld (de procedure). Met de voorgestelde verordening regelt de gemeenteraad:

- dat zij zelf driejaarlijks een kadernota re-integratiebeleid vaststelt en

- dat het college in beleidsregels nadere voorwaarden kan stellen aan in te zetten voorzieningen.

Vanzelfsprekend zal de BAC ook voor het vaststellen van nieuwe beleidsplannen en beleidsregels in de gelegenheid worden gesteld om advies uit te brengen.

3. De BAC vraagt zich af wat wordt bedoeld met de flexibiliteit die in het voorstel wordt genoemd met betrekking tot de procedurele verordening.

Wat hier wordt bedoeld dat is dat de verordening uitsluitend regelt hoe in de gemeente Haarlem het re-integratiebeleid wordt bepaald. De verordening regelt de verantwoordelijkheden van respectievelijk de raad en het college.

Het vaststellen van een verordening is een veelomvattender proces dan het vaststellen van een beleidsplan of beleidsregels. De verordening creëert ruimte om een breed scala aan re-integratievoorzieningen aan klanten beschikbaar te stellen, veel meer dan nu het geval is.

Het beleidsplan en de beleidsregels gaan meer inhoudelijk in op onderwerpen als de koppeling van voorzieningen aan doelgroepen, kwaliteitseisen die wij gaan stellen aan de voorzieningen, gesubsidieerde arbeid en additionaliteit et cetera.

4. De BAC bepleit, in relatie tot een nieuw op te stellen re-integratiebeleidsplan, een uitvoerige evaluatie van het vorige beleidsplan en een halfjaarlijkse voortgangsrapportage over de effecten van het re-integratiebeleid.

Wij hebben ons aangesloten bij de landelijke benchmark re-integratie. Dat betekent dat wij vanaf 2009 meer duidelijkheid kunnen geven over maatschappelijke effecten en resultaten.

5. De BAC mist in artikel 5, waarin de verplichtingen van de cliënt worden geregeld, de rechten van de cliënt.

De rechten van de cliënt worden in een meerdere artikelen van de verordening geregeld, namelijk de artikelen 2 (opdracht college), 6 (sluitende aanpak), 9 (loonkostensubsidies) en 10 (premies).

6. Ook mist de BAC, in relatie tot artikel 5, begrippen zoals hoor en wederhoor, e.d.

In het tweede lid van artikel 5 wordt verwezen naar de afstemmingsverordening. In deze verordening is expliciet opgenomen het principe van hoor en wederhoor.

7. De BAC vraagt wat de cliënt zelf aan suggesties en ideeën mag aandragen zonder ervan te worden beschuldigd niet mee te willen werken en welke ruimte de cliënt krijgt om zelf mederegisseur te mogen blijven. En wat als het niet 'klikt' met een medewerker van de Sociale Dienst, uitvoerder van het re-integratiebureau waar het traject is ingekocht.

Uiteraard mag de cliënt zelf suggesties en ideeën aandragen met betrekking tot zijn re-integratie. Dit is nooit reden om de cliënt te beschuldigen van niet-meewerken, integendeel. Het succes van een traject hangt namelijk ook af van de mate waarin de klant zelf tevreden is over het gekozen traject.

De medewerkers van zowel de afdeling Sociale Zaken en Werkgelegenheid als de re-integratiebureau's dienen hun werkzaamheden op een professionele wijze uit te voeren (objectief, klantgericht en zakelijk). Op het moment dat een cliënt klachten heeft over de uitvoering van een traject, kan hij een beroep doen op het klachtenreglement van het betreffende uitvoerende bedrijf, dan wel de gebruikelijke gemeentelijke klachtenprocedures.

8. De BAC is van mening dat in de artikelen 5 tot en met 11 buitengewoon frequent het begrip "kan" wordt gehanteerd en noemt als mogelijk risico gebrek aan toetsbaarheid, ongelijkheid of willekeur.

Zoals eerder aangegeven heeft de nieuwe verordening tot doel meer ruimte en flexibiliteit te creëren ten aanzien van de inzet van voorzieningen ten behoeve van onze klanten. Hiermee kan de klant een beroep doen op een breder scala aan voorzieningen en kan ook de uitvoeringsorganisatie SoZaWe een breder scala aan voorzieningen inzetten.

Daarnaast regelt de verordening de verantwoordelijkheden van college en raad. De raad zal de kaders van het re-integratiebeleid vaststellen met het beleidsplan re-integratie. Hierin zal ook het toetsingskader worden geregeld.

9. De BAC vraagt, in relatie tot de sluitende aanpak, wat de rechten van de cliënt zijn als na 3 maanden nog geen aanbod is gedaan voor een re-integratietraject.

Ook in dit verband geldt dat, wanneer de gemeente haar verplichtingen onvoldoende nakomt, de klant een klacht kan indienen.

10. De BAC merkt op dat in artikel 1, de begripsomschrijving, het begrip "algemeen geaccepteerde arbeid" ontbreekt.

Een terechte opmerking van de BAC. Wij hebben de verordening op dit punt aangepast. Het begrip "algemeen geaccepteerde arbeid" hebben wij toegevoegd in zowel de verordening als de toelichting.

11. De BAC vraagt wat bepalend is voor het instellen van subsidieplafonds en op welke gronden deze worden ingesteld.

Voor het instellen van subsidieplafonds zijn bepalend het beschikbare re-integratiebudget en de kosten van bepaalde voorzieningen in relatie tot de aard en omvang van het cliëntenbestand.

Het college van burgemeester en wethouders,

de secretaris,
drs. W.J. Sleddering

de burgemeester,
mr. B.B. Schneiders